

luty 2024, nr 2/217

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

*Nawracajcie się
i wierzcie w Ewangelię*

14 lutego św. Walentego,
patrona zakochanych i...

Jak kochać i być kochanym

ZOFIA PAWŁOWSKA

**Miłość cierpliwa jest, nie unosi się gniewem,
nie pamięta złego...**

Wszyscy znamy ten tekst z *1 Listu św. Pawła do Koryntian*. Większość par zaczynając małżeństwo przed ołtarzem wybiera właśnie to czytanie jako program na wspólną przyszłość.

Hymn o miłości - takie piękne słowa, taki ambitny plan. Jesteśmy pewni, że tak właśnie będziemy żyć. Tak chcemy budować naszą miłość.

To co sprawia, że czasem bardzo szybko stwierdzamy, że to nie tak miało być...

Ona jest jędza, on leniwy.

On nic nie mówi, a ona wciąż ma pretensje.

Jego mamusia mnie obraziła, a jej koleżanki są ważniejsze niż mąż.

Ona zbrzydła, on nie wrócił na noc... od kolegów?

Już wygasła nasza miłość. A może jej wcale nie było?

Jesteśmy wolni. Jak nowych butów, szukamy następnej „miłości”.

Nasze słabości i błędy, przywary i przyzwyczajenia - z takim bagażem wchodzimy we wspólny dom.

Miłość cierpliwa jest...

Nikt nie uczy, jak być cierpliwym. To już chyba mało używane słowo i nic nie znacząca cecha.

Spokojnie znosić jego nawyk rzucania brudnych skarpetek na środek pokoju, i jej godzin spędzanych przed lustrem? Czy musi się koniecznie wychowywać. Warto próbować, ale trzeba założyć, że może się nie udać. Cierpliwie sprzątać i cierpliwie czekać.

Miłość nie szuka swego...

To czyjego szuka? Nie jestem jego służącą, krzyczą młode feministki. Przecież ma rączki i może sobie wyprasować koszulę! Nie jestem jej niańką, przecież może coś wreszcie załatwić sama.

Pewnie, że może, nawet coraz częściej to robi. Ale co to ma wspólnego z obdarowywaniem siebie nawzajem własnym czasem, własnym wysiłkiem? Ja Tobie, bo właśnie Ty jesteś dla mnie najważniejszą i najważniejszym.

Nie unosi się gniewem, nie pamięta złego.

Wszystko znosi, wszystko przetrzyma...

Nie pamiętać złego - bo przecież unosimy się gniewem, wybuchamy złością i robimy czasem bardzo złe rzeczy.

Nie pamiętać, czyli przebaczyć, nie rozdrapywać ran, budować od nowa.

Miłość nigdy nie ustaje...

Być kochanym po 50 latach małżeństwa, w chorobie i starości.

Trochę to plon tych prasowanych koszul i ciąglego na nią wyczekiwania, zapomnianych rozczarowań i zdrad.

Jak kochać i być kochanym?

Sięgnąć do *Hymnu o miłości* po instrukcję obsługi.

Że trudna, że nie na dziś?

Ale to jedyny sposób, by nie stać się cymbałem brzęczącym i miedzią rozmienną na bardzo drobne miedziaki. ■

W Krzyżu cierpienie...

KAROLINA KORNESZCZUK-PODOBA

W krzyżu cierpienie, w krzyżu zbawienie, w krzyżu miłości nauka... – śpiewamy w jednej z wielkopostnych pieśni. W tym okresie Wielkiego Postu, nasze spojrzenie wyjątkowo skupia się na Krzyżu. Jest on symbolem naszej wiary, obietnicy i bezwarunkowej miłości Boga. Przypomina nam o koszcie naszego zbawienia - ukazuje, jak wyjątkową wartość w oczach Bożych ma każdy człowiek, gdyż z miłości do niego Bóg pozwolił na przybicie się do krzyża. W aktualnym wydaniu naszej gazetki zachęcam Czytelników do zastanowienia się nad słowami św. Jana Pawła II na temat krzyża.

Czy krzyż nie jest właśnie orędziem miłości Chrystusa, Syna Bożego, który tak nas umiłował, że pozwolił się przebić do drzewa krzyża? Tak, krzyż jest pierwszą literą Bożego alfabetu. Krzyż jest wpisany w życie człowieka. Kto próbuje usunąć go ze swojego życia, nie zna prawdy ludzkiej kondycji. Tak jest! Jesteśmy stworzeni do życia, ale nie możemy usunąć z naszej indywidualnej historii cierpienia i trudnych doświadczeń.

(Przemówienie do młodzieży
rzymskiej w ŚDM, 1998 r.)

Chrystus, przyjmując ludzką kondycję i przeznaczenie, zwyciężył grzech i śmierć, a przez swoje Zmartwychwstanie przekształcił Krzyż z drzewa śmierci w drzewo życia. On jest Bogiem z nami, który przyszedł, aby dzielić całe nasze życie. Nie pozostawia nas samych na Krzyżu. Jezus jest Miłością wierną, która nie opuszcza nikogo i potrafi przemienić noc w świt nadziei.

Jeżeli Krzyż zostaje przyjęty, przynosi zbawienie i pokój, jak to ukazują liczne piękne świadectwa młodych chrześcijan. Bez Boga Krzyż nas przygniata; z Bogiem daje nam odkupienie i zbawienie.

(Przemówienie do młodzieży
rzymskiej w ŚDM, 1998 r.)

Tego, który był bez grzechu, Bóg „dla nas grzechem uczynił”. Zostaje również wymierzona sprawiedliwość śmierci, która od początku dziejów człowieka sprzymierzyła się z grzechem. Sprawiedliwość śmierci zostaje wymierzona za cenę śmierci Tego, który był bez grzechu, i który jeden mógł – przez swoją śmierć – zadać śmierć śmierci. W ten sposób Krzyż Chrystusa w którym Syn, współistotny Ojcu, oddaje pełną sprawiedliwość samemu Bogu, jest równocześnie radykalnym objawieniem miłosierdzia, czyli miłości wychodzącej na spotkanie tego, co stanowi sam korzeń zła w dziejach człowieka: na spotkanie grzechu i śmierci.

(Encyklika *Dives in Misericordia*, nr 8)

Krzyż przypomina nam cenę naszego zbawienia. Mówi o tym, jak wielką wartość ma w oczach Bożych człowiek – każdy człowiek! – skoro Bóg umiłował go aż po krzyż: „Umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował”. Jak wiele mówi nam to „do końca!”. Tak miłuje Bóg – On miłuje człowieka „do końca”, czego dowodem jest właśnie Chrystusowy Krzyż. Czy można pozostać obojętnym wobec takiego dowodu miłości?

(Homilia w czasie Mszy św. odprawionej
na wzgórzu „Kaplicówka”, 1995 r.)

Kościół dla chorych i ubogich

ANDRZEJ PAWŁOWSKI

Dziś 11 lutego, MB z Lourdes – Dzień Chorego, ustanowiony przez Jana Pawła II w 1992r.

Kościół odegrał w historii niepowtarzalną rolę w organizowaniu pomocy dla chorych, ubogich, starców czy sierot. Chrześcijaństwo zmieniło podejście do ludzi wymagających pomocy. Wcześniej traktowano ich zwykle jak zbędny balast dla społeczeństwa. Także i dzisiaj w wielu ideologiach ważniejsze są względy socjalne czy ekonomiczne niż dobro, a nawet życie, ludzi starych, upośledzonych, śmiertelnie chorych czy nawet jeszcze nienarodzonych.

Pan Jezus przekazał nam nową naukę o miłości bliźniego. Pokazał też prawdę, że miłosierdzie jest najgłębszą formą tej miłości.

W starożytności rozwijała się medycyna, znamy wielkich lekarzy z Hipokratesem na czele. Jednak dostęp do leczenia mieli tylko najbogatsi. Praktycznie nie istniały szpitale czy przytułki, a cały ciężar opieki i leczenia spadał na rodziny i bardzo licznych domorosłych znachorów czy czarowników.

Pierwsze „szpitale” założone przez Kościół powstały w IV w. w Cezarei Kapadockiej (dzisiejsza Turcja). Były to raczej zajazdy dla pielgrzymów i ochronki dla bezdomnych. Można było tam także otrzymać pomoc medyczną. Stąd też pochodzenie słowa szpital, *hospital* od łacińskiego *hospicium* – co oznacza gościnność.

W Europie hospicja-szpitałe zaczęły pojawiać się w XII w. Niemalże znaczenie miały tu wyprawy krzyżowe i nasilenie się ruchu pielgrzymkowego. Wtedy też powstały pierwsze zakony specjalizujące się w pomocy medycznej z zakonem Joanitów (rycerzy maltańskich) na czele. W ciągu wieków

powstało wiele podobnych zgromadzeń, i męskich i żeńskich, potwierdzając ciągłą troskę Kościoła o najbardziej potrzebujących. Pozostające pod opieką Papieża uniwersytety rozszerzały naukę medycyny jako jednego z podstawowych działów kształcenia.

W Polsce pierwsze szpitale powstały we Wrocławiu i przy opactwie cystersów w Jędrzejowie już w XIII w. I faktycznie hospicja-szpitałe powstawały najczęściej przy klasztorach, gdzie mnisi pogłębiali swą wiedzę medycz-

Szpital w XVII wieku, domena publiczna

ną i prowadzili uprawę roślin leczniczych, na których opierała się ówczesna terapia.

Pierwszym zakonem szpitalnym działającym w Polsce było sprowadzone z Francji Bractwo Szpitalników Św. Ducha. Od roku 1221 działali oni w Krakowie, a później w kolejnych większych miastach, gdzie było najwięcej bezdomnych i chorych. Zaczę-

Leon Wyczółkowski, Brat Albert (1902) domena publiczna

Uzdrowienie teściowej Piotra, John Bridges, XIX w. domena publiczna

li się też zajmować ciężarnymi, sierotami i porzuconymi noworodkami, które często pozostawiano przed furką klasztorną, mając pewność, że znajdą tam opiekę. Dzisiaj w wielu miejscach rolę tę spełniają Okna życia.

W XVI w. powstaje w Hiszpanii zakon św. Jana Bożego, znany jeszcze dzisiaj w Polsce jako zakon Bonifratrów (*boni frater* – dobrzy bracia).

Szpitalne prowadzone przez zakony stanowią do końca XVIII w. olbrzymią większość tego typu placówek tak w Polsce, jak i całej Europie. Tam też kształciły się siostry-pielęgniarki i praktykowali lekarze. Wiele z nich funkcjonuje do dzisiaj, choć już bez braci i sióstr zakonnych, ale w ich wspólniejszej tradycji.

W Polsce w 1775 r. (dwa lata po Komisji Edukacji Narodowej) powołano Komisję nad Szpitalami, która zaczęła reformować służbę zdrowia już z udziałem państwa. Rozszerzono sieć szpitali, sierocińców i przytułków dla starców. Planowano założenie w każdym województwie tzw. Szpitala Generalnego.

Od XIX w. obok zakonów także miasta zaczęły zakładać szpitale.

Lekarze byli coraz częściej osobami świeckimi, jednak opieka pielęgniarska, aż do II Wojny Światowej, sprawowana była w olbrzymiej większości przez odpowiednio wyszkolone siostry zakonne. Stąd też funkcjonujące do dzisiaj tytułowanie pielęgniarek – siostry. Pierwsze szkoły pielęgniarskie dla świeckich powstały w Polsce dopiero pod koniec XIX w.

Niestety w czasach komunistycznych wyrzucono siostry zakonne ze szpitali. Zostały one jedynie w najlepszych ośrodkach - domach starców, hospicjach, oddziałach dla osób upośledzonych itp. - tam, gdzie nie chcieli już pracować świeccy. Przerwana została też trwająca od wieków tradycja zgromadzeń szpitalnych. Nowe pokolenie sióstr i braci nie ma już zwykle przygotowania medycznego. Dopiero po roku 1989 Kościół w Polsce wrócił do swej publicznej misji miłosierdzia jako budowniczy i opiekun szpitali, hospicjów, przychodni czy aptek.

Dwutysiącletnia misja Kościoła w tej dziedzinie dała też światu cały szereg świętych, których przykładem powinniśmy podążać. A oto niektórzy

z nich: lekarze – św. Łukasza Ewangelista, św. Damian i św. Kosma, św. Cezary z Nazjanzu, św. Gerard (założyciel maltańczyków), św. Jan Boży (założyciel bonifratrów), św. Kamil, św. Gianna Beretta Molla, bł. Józef Moscatti, pielęgniarka – bł. Hanna Chrzanowska, położna – s. Boża Stanisława Leszczyńska, czy wreszcie piastun bezdomnych św. Brat Albert. ■

Hanna Chrzanowska, domena publiczna

Historia parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku cz. VII

JUSTYNA TYRKA

W 1916 r. ukończono wznoszenie nowej wieży, która została pokryta blachą. W kolejnych latach sprawiono do kościoła m.in. ornaty, obrusy, szafeczkę na wota. W 1919 r. inicjatywą Marii Salawy, żony Walentego, ufundowano obraz św. Antoniego. W 1921 r. odnowiono ołtarze i ambony. Najbardziej kosztowne okazało się ich pozłocenie. Udało się jednak zebrać fundusze, dzięki zaangażowaniu Karola Szafranca, który zebrał składkę od mieszkańców przebywających w Ameryce. Od

9-16 lipca tego roku w parafii miały miejsce misje święte pod kierownictwem jezuitów: ks. Kazimierza Bisztygi oraz ks. Stanisława Urbana. Ks. Józef Bienias zanotował, że mimo początkowych oporów ze strony parafian, misje zostały przeprowadzone z sukcesem i wszyscy przystąpili do spowiedzi. W 1922 r. odmalowano kościół. Na ten cel pieniądze przeznaczyła gmina oraz parafianie, a wśród nich Władysław Baranik, pracujący we Francji oraz Karol Szafranec, który przeby-

Ołtarz boczny MB Szkaplerznej w drewnianym kościele w Jaworniku

wał nadal w Ameryce. Do kościoła sprawiono także dwa ornaty. 26 grudnia w parafii odbyły się prymicje ks. Andrzeja Brasia, który pochodził z Jawornika. Pogoda była przepiękna, a w uroczystościach wzięli udział także mieszkańcy sąsiednich wsi. ■

Z ŻYCIA DOMOWEGO KOŚCIOŁA...

Opłatek Kręgów DK rejonu XI Myślenice

W niedzielę 21 stycznia przedstawiciele jawornickiej Oazy Rodzin wzięli udział w spotkaniu opłatkowym Kręgów Domowego Kościoła rejonu myślenickiego. W tym roku organizacji tego wydarzenia podjęły się kręgi działające w Parafii Miłosierdzia Bożego w Kornatce. Spotkanie rozpoczęło się w najlepszy możliwy sposób, od uroczystej Eucharystii, której przewodniczył duszpasterz i moderator naszego rejonu ks. Paweł Ostwald. W kazaniu skupił się na podkreśleniu trzech funkcji, jakie spełnia Słowo Boże czytane podczas każdej Mszy św. Słowo ma nas pouczać, oczyszczać nasze serca, a przede wszystkim słuchając Go z właściwą uwagą i szacunkiem uwielbiamy w Nim Boga.

Po zakończonej mszy udaliśmy się na Strażnicę OSP w pobliskiej Brze-

zowej, gdzie wszystkich obecnych powitał proboszcz parafii w Kornatce ks. Zbigniew Kosowski a ks. Paweł Ostwald przeczytał fragment Ewangelii, mówiący o Narodzeniu Chrystusa. Potem nadszedł czas na tradycyjne łamanie opłatkiem i życzenia, przepełnione serdecznością i autentyczną Bożą radością. Po nich zasiadliśmy do wspólnego stołu, kosztując pysznych ciast domowej roboty, a przy filiżance kawy i kubku herbaty dyskutowaliśmy zarówno o sprawach Bożych jak i tych bardziej przyziemnych. Ukoronowaniem spotkania było wspólne kolędowanie przy akompaniamencie klasycznego dla Oazy instrumentu czyli gitary oraz bardziej wysublimowanego: skrzypiec.

To niedzielne popołudnie na długo pozostanie w naszych sercach. Moż-

na było poczuć siłę wspólnoty i zobaczyć żywy Kościół, małżonków dumnych ze swojej wiary i podążających wspólnie Bożymi ścieżkami. W czasach, gdy wiara i religijność nie jest popularna, tym bardziej cieszy możliwość spotkania z ludźmi żyjących tymi samymi wartościami, co umacnia i mobilizuje. Piękne jest to, że w Oazie Rodzin jest pełny przekrój pokoleniowy: od młodych małżeństw, dopiero rozpoczynających wspólną drogę, po seniorów, którzy swoim doświadczeniem życiowym i mądrością chętnie dzielą się z młodymi. Wszyscy - i starsi i młodszy, postanowili dążyć do świętości drogą wskazaną ponad 50 lat temu przez Sługę Bożego Franciszka Blachnickiego, który powołał do życia Domowy Kościół i zawierzył go Maryi, Niepokalanej Matce Kościoła. Potwierdzenia, że jest to właściwa droga doświadczamy każdego dnia. Życie w bliskości z Bogiem sprawia, że łatwiej pokonywać trudności, a przede wszystkim łatwiej dostrzegać wszelkie dobro, jakiego doświadczamy od naszego Stwórcy i trwać w postawie wdzięczności i dziękczynienia.

MP

MIŁOŚĆ

*Miłość to dar serca, miłość to uczucie,
Miłość kwitnie w ciele, a rodzi się w duszy.*

*Tak jak kwiat rozkwita i jak kwiat urzeka,
Przemienia osobę, uskrzydla człowieka.*

*Czyż nie pragnie każdy zaznać stanu tego,
Gdy swe serce otwierasz, dla kogoś bliskiego?*

*Miłość jest też skarbem niemającym ceny,
Pieniądz ni majątek nie zastąpi jej nic.*

*Miłość to wyzwanie i odpowiedzialność,
Trzeba miłość troską otaczać jak ziarno.*

*Niepełne jest życie bez żadnej miłości,
Musisz czuć drugiego radości i troski.*

*I choćbyś świat cały, wszecz i wzdłuż przemierzył,
Pustka czeka cię tylko, gdy dla siebie będziesz żył.*

*A jeśli dla drugiego serce swe otwierasz,
Pełnia szczęścia w twym sercu i radość niezmierna.*

*Z innej perspektywy spojrzysz na świat wtedy,
Gdy żyjesz dla innych, nie tylko dla siebie.*

*Miłość jest motorem życia i kluczem istnienia.
Więc kochaj Boga i ludzi, świat miłością przemieniaj!*

Marcin

Wiadomości z Archidiecezji

- 6 stycznia w różnych miejscowościach Archidiecezji Krakowskiej ulicami przeszedł Orszak Trzech Króli.
- 9 stycznia 2024 r. zmarł śp. ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski, kapłan Archidiecezji Krakowskiej, prezes Fundacji im. Brata Alberta. Uroczystości pogrzebowe miały miejsce 18 stycznia w kościele św. Brata Alberta w Radwanowicach.

foto. Biuro Prasowe Archidiecezji Krakowskiej

- 17 stycznia odbył się XXVII Dzień Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce, pod hasłem: „SZALOM / Pokój – Dar Boga”.
- 24 stycznia papież Franciszek zatwierdził dekret, zgodnie z którym pochodzący z Tenczyna Sługa Boży ks. Michał Rapacz, męczennik czasów komunizmu, zostanie włączony do grona błogosławionych. Sylwetkę ks. Michała Rapacza przybliżyliśmy w poprzednim numerze BK.
- 24 stycznia była 7. rocznica śmierci wolontariuszki misyjnej Heleny Kmiec z Libiąża, której proces beatyfikacyjny jest w fazie przygotowawczej. J.T.

Św. Błażej, zm. 315 r., biskup, męczennik

ELŻBIETA ŁABĘDZKA

Żywot naszego Świętego znamy z akt jego męczeństwa oraz z pism Metafrasta. Są one jednak późne i skąpe. Za to bogate powstały dokoła jego osoby legendy. Błażej pochodził z Cezarei Kapadockiej, ojczyzny wielu świętych. Na północ od niej leży miasto Sivas, dawna Sebasta, stolica biskupia Świętego. On sam był lekarzem. Porzucił jednak swój zawód i oddał się życiu bogomyślnemu na pustyni. Kiedy zmarł biskup Sebasty, oczy miejscowej wspólnoty zwróciły się na św. Błażeja. Na Wschodzie panował wówczas cesarz Licyniusz (306-323), wróg chrześcijaństwa. Wzniósł on krwawe prześladowanie. Nasz Święty, pomny na słowa Chrystusa Pana: „Gdy was będą prześladować w tym mieście, uciekajcie do innego” (Mt 10,23), schronił się w jednej z pieczar górskich, skąd nadal rządził swoją diecezją. Ktoś jednak doniósł o miejscu jego kryjówki. Święty został aresztowany i uwięziony. W lochu więziennym umacniał wszyst-

kich w wierności Chrystusowi. Tam właśnie miał cudownie uleczyć syna pewnej kobiety, któremu gardło przebiła ość i nie chciała wyjść. Chłopcu groziło uduszenie. Kiedy daremne okazały się wobec niezlomnego biskupa namowy i groźby, zastosowano wobec niego tortury, by go zmusić do odstępowania od wiary. Wreszcie mieczem zakończono jego męki.

Kult św. Błażeja był znany na całym Wschodzie i Zachodzie. Ikonografia przedstawia go najczęściej w stroju biskupa, uzdrawiającego chłopca. Święty Błażej jest szczególnym patronem miasta i diecezji Dubrownik w Jugosławii. Także w Polsce kult jego był popularny. Związane były z jego dniem różne przysłowia, jak na przykład „deszcz na św. Błażeja - słaba wiosna nadzieja” Oskar Kolberg przypomina, że w niektórych stronach Polski na dzień św. Błażeja robiono małe świece, zwane „błażejkami”, które niesiono do poświęcenia i dotykano nimi gardła. W innych stronach

Rzeźba Matthiasa Fallera przedstawiająca św. Błażeja, znajdująca się w klasztorze w St. Märgen (1742/3) Andreas Praefcke, wikipedia CC BY 3.0,

poświęcano jabłka i dawano je do spożycia cierpiącym na ból gardła.

(Na podstawie ks. W. Zalewski SDB „Święci na każdy dzień”)

Szkolny konkurs literacko-plastyczny dla uczniów klas I–III Szkoły Podstawowej w Jaworniku

„Sześć pór roku w poezji ks. Jana Twardowskiego”

KRYSZYNA SZCZOTKOWSKA

Rozstrzygnięcie konkursu odbyło się 30 stycznia 2024 r. Komisja w składzie: Pani Dyrektor Renata Marzec – przewodnicząca, Pani Dorota Król oraz Pan Dyrektor Piotr Antkiewicz-członkowie dokonali oceny prac, uwzględniając zgodność pracy z tematem, pomysłowość i oryginalność autora ilustracji, a także walory estetyczne, technikę wykonania i kompozycję.

Komisja Konkursowa wyłoniła i nagrodziła autorów prac w następujący sposób: w kategorii klas pierwszych: I miejsce Maja Kiszka kl.1B; II miejsce Hanna Czystowski kl.1A; III miejsce Aleksander Cap kl.1B; wyróżnienie Maksymilian Cap kl.1B;

w kategorii klas drugich: I miejsce Aleksandra Lenart, kl.2A; II miejsce Apolonia Sala kl.2 B; III miejsce Amelia Sobczak kl.2A; w kategorii klas trzecich: I miejsce Kamila Bergel-Kiszka kl.3AB; II miejsce-Lena Mirek kl.3A; III miejsce-Damian Kielbowicz kl.3B.

Gratulujemy zwycięzcom, a także wszystkim tym uczniom, którzy wzięli udział w konkursie na etapie klaso-

wym. Cieszymy się, że tak duża liczba uczniów z klas I–III przybliżyła sobie postać księdza-poety zaznajamiając się z twórczością ks. Jana Twardowskiego – Patrona naszej szkoły. ■

Ocalić od zapomnienia...

KAROLINA KORNE SZCZUK-PODOBA

Cykl „Ocalić od zapomnienia” to miejsce, gdzie zapomniane wspomnienia ożywają, a tajemnicze opowieści ukazują się jak magiczne kamienie szlachetne. Przygotujcie się na podróż przez czas i przestrzeń, podczas której odnajdziecie zagubione historie, które zasługują na ponowne odkrycie.

Prezentowane poniżej zdjęcia pochodzą z kolekcji pana Józefa Stanisława Błachuta. Warto zwrócić uwagę na Strażnicę oraz Willę. Oba te obiek-

ty łączy osoba naczelnika Stanisława Sypka, który był założycielem Jawornickiej Straży Pożarnej. ■

STANISŁAW SYPEK

Urodzony 13 marca 1869 roku, zmarł 25 stycznia 1933 roku.

Założyciel Towarzystwa Straży Ogniowej Ochotniczej w Jaworniku w czasach Galicji, zaboru austriackiego, jej pierwszy wieloletni naczelnik, później prezes aż do śmierci. Jak podają nasze źródła, zachorował ciężko w 1932 roku, w wyniku czego w następnym roku zmarł.

Stanisław Sypek był również organistą w naszej parafii, za którego czasów w 1905 roku, w ówczesnym drewnianym kościółku stanęły do dziś sławiące Boga swymi dźwiękami organy wykonane przez Tomasza Falla ze Szczyrzyca. ■-

Szkoła i Kaplica.

Kościół.

Strażnica pożarna.

Willa »Sypek«.

Konkurs Bożonarodzeniowej Magii

KAROLINA KORNESZCZUK-PODOBA

Przedmiot jakim jest plastyka stanowi jedno z fascynujących narzędzi edukacyjnych, które skupia się na nauce poprzez ekspresję artystyczną i kreatywną zabawę. W kontekście szkół podstawowych, odgrywa ona istotną rolę, ponieważ sprzyja rozwijaniu i wzbogacaniu zdolności twórczych dzieci.

To zagadnienie jest również głęboko zakorzenione w organizowanym corocznie konkursie, który od trzydziestu lat cieszy się znacznym zainteresowaniem wśród szkół z Gminy Myślenice. Inicjatywa Edyty Starzec-Sobieszkoda sprawiła, że konkurs stał się ważnym wydarzeniem. Nadesłano 94 prace uczniów klas I-III z piętnastu

Szkół Podstawowych Gminy Myślenice. Propozycje konkursowe obejmowały dwie kategorie plastyczne: formę przestrzenną – anioł z masy solnej oraz formę płaską – witraż.

Dnia 3 stycznia komisja konkursowa, w składzie Piotr Antkiewicz, Bogusław Kuźmiński i Bożena Górecka, oceniając zgodność prac z regula-

minem konkursu, przyznała zasłużone nagrody i wyróżnienia. Uroczystość wręczenia nagród oraz dyplomów dla laureatów i finalistów miała miejsce w Szkole Podstawowej w Jaworniku. Na wydarzeniu pojawili się zastępca burmistrza Miasta i Gminy Myślenice, Mateusz Suder, wraz z naczelnikiem Wydziału Edukacji i Zdrowia UMiG Myślenice, Małgorzatą Ciemnińską. Warto dodać, że cała atmosfera wydarzenia na wydarzeniu została dodatkowo urozmaicona przez niezwykle występ dzieci, które przygotowały uroczę jasełka

Forma płaska:

I miejsce – Apolonia Sala, Szkoła Podstawowa w Jaworniku, Alicja Urbańska, Szkoła Podstawowa w Drogini;
II miejsce – Aleksandra Cienkosz, Szkoła Podstawowa w Trzemeśni, Milena Golonka, Szkoła Podstawowa nr 3 w Myślenicach; **III miejsce** – Nela Borkowska, Szkoła Podstawowa w Krzyszkowicach, Maja Burkat, Szkoła Podstawowa w Osieczanach;
Wyróżnienie: 1. Hanna Gryglak, Szkoła Podstawowa w Drogini; 2. Jessica Depta, Zespół Szkolno-Przedszkolny w Myślenicach; 3. Wiktoria Sentyś, Szkoła Podstawowa w Jaworniku; 4. Zofia Pietrzakiewicz, Szkoła Podstawowa w Osieczanach; 5. Sebastian Kurek, Szkoła Podstawowa w Jasienicy;

Forma przestrzenna:

I miejsce – Mikołaj Hajduła, Szkoła Podstawowa w Głogoczowie Blanka Starowicz, Szkoła Podstawowa w Bęczarce; **II miejsce** – Gabriela Hojnor, Zespół Szkolno-Przedszkolny w Myślenicach, Dawid Łopata, Szkoła Podstawowa w Jaworniku; **III miejsce** – Anastazja Jędrocha, Szkoła Podstawowa w Borzęcie, Łucja Nowotyńska, Szkoła Podstawowa nr 1 w Myślenicach; **Wyróżnienie:** 1. Franciszek Buszko, Zespół Szkolno-Przedszkolny w Myślenicach; 2. Filip Dominus, Szkoła Podstawowa w Jasienicy; 3. Oskar Banowski, Szkoła Podstawowa nr 1 w Myślenicach; 4. Ignacy Talağa, Szkoła Podstawowa w Trzemeśni; 5. Liliana Wawrzynek, Szkoła Podstawowa w Drogini. ■

Jest taki dzień...

KAROLINA KORNESZCZUK-PODOBA

Dzień 6 stycznia to nie tylko symboliczny Orszak Trzech Króli, który przemierza ulice miast, ale także czas wielu innych istotnych wydarzeń około bożonarodzeniowych. Właśnie w minioną sobotę miało miejsce niezwykle wydarzenie muzyczne w jawornickim kościele. Schola Dzieci Bożych oraz grupa młodzieżowa „Wspólnota” zaskoczyły zgromadzoną publiczność nie tylko pięknymi interpretacjami kolęd, ale także profesjonalizmem i zaangażowaniem, które sprawiły, że wieczór ten z pewnością zapadnie w pamięć wielu uczestnikom. – „Przygotowania do koncertu kolęd zaczęliśmy już w listopadzie, był to intensywny okres przygotowań. Dziewczynki były bardzo skupione oraz wytrwałe, systematycznie chodziły na próby” – mówi Milena Szlachet-

ka, jedna z animatorek grupy. Koncert rozpoczął się odznaczającym się urokiem i skupieniem wejściem scholi. Ich klarowne i czyste głosy wprowadziły nas w magiczny nastrój świąt. Z każdą kolejną kolędą schola emanowała radością i pasją, co z pewnością przyciągnęło uwagę słuchaczy. Warto podkreślić, że chór prezentuje się nie tylko jako utalentowany zespół, lecz także jako zgrana i dobrze przygotowana grupa, co świadczy o profesjonalizmie ich animatorów: Mileny, Bartka, Zosi oraz Natalki. Niezwykle ważnym i zaskakującym elementem koncertu był występ Zespołu Jawornickiego, pod kierownictwem pana Bogusława Kuźmińskiego, składającego się z instrumentów takich jak flet, klarnet, saksofon, gitara, organy i perkusja. Zaprezentował on niezapomnia-

ne wykonanie tradycyjnych polskich kolęd. Instrumenty dęte, takie jak flet, klarnet i saksofon, wplecione w aranżacje kolęd, nadały utworom charakterystyczny, ciepły ton. W połączeniu z delikatnym brzmieniem gitary oraz pełnymi harmoniami dźwiękami organów, zespół stworzył niepowtarzalne i pełne emocji interpretacje tradycyjnych polskich pieśni bożonarodzeniowych. Perkusja doskonale podkreślała rytm i dynamikę utworów, nadając im dodatkowego energicznego impetu. Razem, te różnorodne instrumenty stworzyły barwny, wielowarstwowy dźwiękowy krajobraz, który idealnie oddawał bogactwo i głębość polskich kolęd. – „Koncert Kolęd był dla całej naszej scholki bardzo ważnym oraz radosnym wydarzeniem. Był to kolejny już koncert kolęd przygotowany przez naszą scholę. Mamy nadzieję, że był to występ, który spodobał się wszystkim obecnym, którzy przyszli nas posłuchać. Dziękujemy za każdy uśmiech, każde brawa podczas występu. Mam nadzieję, że spotkamy się również za rok, aby razem pokoleńdować w tym pięknym okresie jakim jest okres Świąt Bożego Narodzenia” – podsumowuje Milena. To wydarzenie nie tylko dostarczyło pięknej muzyki, ale również wniosło do serc słuchaczy magię Świąt Bożego Narodzenia. Jest to z pewnością zasługa zaangażowanych i utalentowanych wykonawców oraz ich mentorów, którzy połączyli siły, by stworzyć coś wyjątkowego. ■

Babciu! Dziadku! Życie nam 100 lat!

KAROLINA KORNESZCZUK-PODOBA

Dzień Babci i Dziadka to wyjątkowe święto, które nie tylko celebruje szacunek i miłość do starszych pokoleń, ale także skupia uwagę na wartościach rodzinnych i dziedzictwie kulturowym. Obchodzony zazwyczaj w różnych krajach w różnych terminach, ten dzień stanowi doskonałą okazję do wyrażenia wdzięczności i uhonorowania naszych dziadków za ich nieoceniony wkład w nasze życie. To moment refleksji nad bogactwem doświadczeń, mądrością przekazywaną z pokolenia na pokolenie oraz silnymi więzami rodzinnymi. Uczniowie z klas 3a, 3b i 4b pod opieką swoich wychowawczyń, Pani Renaty Wilkołek, Pani Bożeny Góreckiej i Pani Magdaleny Pielech, wraz z uroczym chórem skła-

dającym się z utalentowanych uczennic klas 2–6 pod batutą Pani Edyty Starzec-Sobieszkody, przygotowali niezapomniany występ jasełkowy, który doskonale wpisał się w obchody Dnia Babci i Dziadka. O godzinie 16.30 sala gimnastyczna dosłownie pękała w szwach, a licznie przybyłych gości serdecznie powitała Pani Dyrektor.

Uroczystość rozpoczęli Lenka i Kajtek, reprezentujący młodych artystów, którzy serdecznie zaprosili wszystkich zgromadzonych na emocjonujące przedstawienie. Klasa 4 zachwyciła publiczność wykonaniem kolędy „W lesie, w lesie”, do której przygotowano również układ choreograficzny, stanowiący znakomity wstęp do samej części jasełkowej.

Jasełka same w sobie były pełne ciepła, wzruszeń i radości. Chór dziewczęcy wybrzmiał w utworach takich jak „Dziś w stajence”, „Pachnie Świętami” i „Grajmy Panu”, wnosząc niepowtarzalny klimat świąteczny. Na zakończenie, maluchy zaśpiewały pieśni, takie jak „Szła dziewczeczka do laseczka” oraz „Zielony mosteczek ugina się”, przywołując wspomnienia seniorów z ich młodzińskich lat. Całość zakończono burzliwym okrzykiem „100 lat!”, oklaskiwanym przez wszystkich obecnych. To wyjątkowe spotkanie było nie tylko hołdem dla Babć i Dziadków, ale także świadectwem talentu i zaangażowania młodych artystów, których występ z pewnością na długo pozostanie w pamięci społeczności szkolnej. ■

2 LUTEGO

Święto Ofiarowania Pańskiego

OPRACOWANIE: LUCYNA BARGIEŁ

Najświętsza Maryja Panna wraz ze św. Józefem, ofiarowała Dzieciątka Jezus Panu Bogu. Starzec Symeon wziął na ręce Pana Jezusa i ogłosił, że jest Światłością świata. Czy możemy sobie wyobrazić, że nie ma słońca, nie ma światła? Czy bez światła istniałoby życie? Pan Jezus jest Światłością, oświetla nam drogę, którą mamy iść. ■

Zimowe zagadki

Wpisz odpowiedzi do krzyżówki, z oznaczonych kretek wypisz litery i odczytaj rozwiązanie.

1. Po drodze zimowej pędzą silne konie, ciągną wielkie sanie, a na nich - wesóło! Chociaż śnieżek prószy, ludzie uśmiechnięci, zaraz przy ognisku staną sobie wkóło.

2. Zimą lśniący wisi przy oknie, okapie, gdy słońce przygrzeje woda z niego kapie.

3. Co to za woda, twarda jak kamień? Można na łyżwach ślizgać się na niej.

4. Ten mały domek, przez Eskimosa wybudowany, z lodu i śniegu ma dach, podłogę i wszystkie ściany.

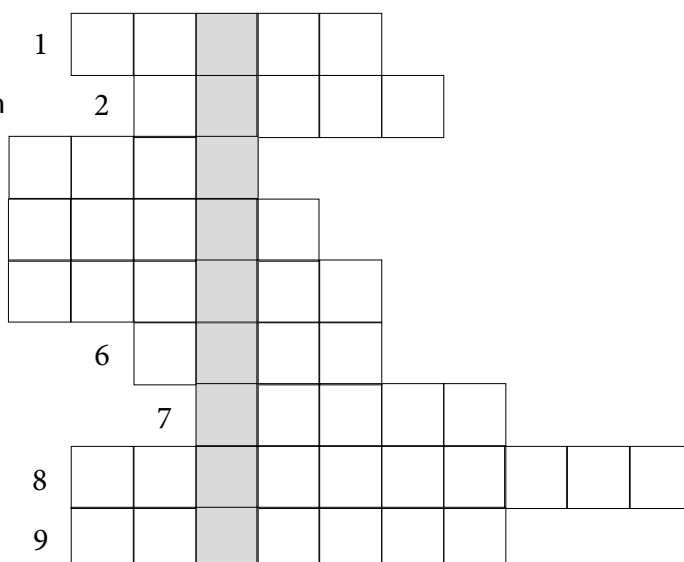
5. W oczach węgielki z marchwi nos wielki. Na śniegu stoi. Ciepła się boi.

6. Nie wie co to jest motyl, muchomor i kwiatek, bo jej nie ma wiosną, jesienią i latem.

7. Wszystkie pojazdy na świecie muszą mieć koła, jak wiece. A te, nie mają ich wcale! I zimą jeździ się na nich wspaniale.

8. Zimą wkładamy te dwie siostrzyczki. Nie zmarzną ręce, włóż ...

9. Nad jakim drzewkiem - nie nocą, gwiazdki złociste migocą? Na jakim drzewku - nie w sadzie, jabłko pachnące pogładzisz? Pod jakim drzewkiem - nie trawka, a jakaś piękna zabawka?

AGATA DZIECHCIARCYK

Ferie zimowe

Dziś zapraszam do zabawy
Przecież ferie teraz mamy
W ruch saneczki, łyżwy, narty
Ruch potrzebny! To nie żarty!
Dość ekranu komputera!
Odklej się już od fotela!
Ubierz ciepło i wygodnie
Włóż nieprzemakalne spodnie
I rozpocznij dziki szal
Póki dość nie będziesz miał
Póki się nie zmęczysz tak
Że pomysłów będzie brak
Zjeżdżaj z górki na pazurki
Turlaj się po stoku z górki
Rób podskoki i koziołki
W śniegu odbij dwa aniołki
Albo idź na lodowisko
Możesz przecież robić wszystko
Gdy jest ślisko, gdy jest biało
Masz zabawę doskonałą

Intencje mszalne

13.02. Wtorek

7:00 + Marian Owczarkiewicz – od siostry Jadwigi z rodziną

14.02. Środa

18:00 Zbiorowa:
1. O rozwój kultu Św. Michała w naszej parafii i Boże błogosławieństwo dla członków Bractwa Świętego Michała Archaniola i ich rodzin
2. + Józefa Łapa – od rodziny Świątłóń
3. + Maria Muniak – od koleżanek synowej Moniki
4. + Zmarłe członkinie Róży św. s. Faustyny, zmarłych z ich rodzin
5. + Andrzej Polewka – w rocznicę śmierci

15.02. Czwartek

7:00 + Franciszka i Jan Siuta, Kazimierz, Bronisław synowie, Wiktoria, Aniela, Paweł Polewka

16.02. Piątek

18:00 Zbiorowa:
1. + Janina Gędźba – od Marii Szewczyk
2. + Franciszek Polak – od rodziny Morlak
3. + Barbara Polewka – od Antoniny i Czesława Raczek
4. + Jan Białoń w 20 rocznicę śmierci i jego rodzice Władysław i Rozalia, Wojciecha Folwarski
5. + Piotr Tomal – od bratanka Krzysztofa z Kingą

17.02. Sobota

7:00 + Józefa Łapa – od syna Krzysztofa z rodziną

18.02. Niedziela

7:00 + Mateusz Kościelniak
9:00 + Karol Davida w 12 rocznicę śmierci
11:00 + Wojciech Tomal w 42 rocznicę śmierci, Marian syn i jego żona Stanisława
16:00 + Władysław Szlachetka – od siostry Heleny z rodziną

19.02. Poniedziałek

18:00 Dziękczynno-błagalna w intencji Kamila

20.02. Wtorek

7:00 + Władysław Kurowski – od żony i córki

21.02. Środa

18:00 Zbiorowa:
1. + Stanisław Góralik, Karolina żona, Krzysztof wnuk i dusze w czyśćcu cierpiące
2. + Antonina i Stanisław Tatka i ich rodzice
3. + Stanisława Nowak – od rodziny Chmielowskich
4. + Piotr Tomal – od brata Marka z żoną
5. + Maria Hołuj w 4 r. śmierci

22.02. Czwartek

7:00 + Jerzy Hajduk – od chrześniaka Piotra Hajduka z rodziną

23.02. Piątek

18:00 Zbiorowa:

1. + Rozalia Sołtys – od II Kregu Domo-
wego Kościoła
2. + Barbara Polewka – od Danuty i Tadeusza Mazurów
3. + Anna Kurowska – od Surmiaków z rodziną
4. + Marian Dzieża – od wnuczki Dominiki

24.02. Sobota

7:00 O trwałość i świętość małżeństw oraz Boże błogosławieństwo dla rodzin

25.02. Niedziela

7:00 rezerwacja
9:00 + Zofia Chmielowska w 4 rocznicę śmierci, Jan mąż, Tadeusz syn, Stanisław i Anna rodzice, Rozalia Nowak
11:00 rezerwacja
16:00 rezerwacja

26.02. Poniedziałek

7:00 + Franciszek Polak – od córki Janiny z rodziną
18:00 + Wacław Szczotkowski – od Chóru Parafialnego

27.02. Wtorek

7:00 Za parafian
18:00 + Stanisław Cudak – od wnuczki Oliwii z rodziną

28.02. Środa

7:00 + Marian Owczarkiewicz – od siostry Bernadetty z rodziną
18:00 Zbiorowa:
1. Dziękczynno-błagalna dla Heleny w rocznicę urodzin
2. + Barbara Polewka – od rodziny Kuciel
3. + Piotr Tomal – od brata Dariusza z rodziną

29.02. Czwartek

7:00 + Janina Gędźba – od córki Józefy z rodziną
18:00 + Zbigniew Niechajewicz – od siostry Iwony z rodziną

01.03. Piątek

7:00 Za zmarłych polecanych w rocznych wspominkach
18:00 rezerwacja

02.03. Sobota

7:00 + Władysław Łapa w 9 rocznicę śmierci, rodzice Antoni i Agnieszka, Jan Szlachetka
18:00 rezerwacja

03.03. Niedziela

7:00 rezerwacja
9:00 + Stanisław Obajtek – od córki Anety z rodziną
11:00 rezerwacja
16:00 + Kazimiera i Franciszek Górka, Helena i Franciszek Łapa, syn Jan, synowa Anna

04.03. Poniedziałek

7:00 + Maria Kielbowicz – od koleżanek i kolegów z pracy syna
18:00 + Stanisław Cudak – od syna Rafała z rodziną

05.03. Wtorek

7:00 Za parafian

18:00 + Zbigniew Braś – od syna Krzysztofa z rodziną

06.03. Środa

7:00 + Władysław Pachacz – od rodziny ze Staszowa
18:00 Zbiorowa:
1. + Józefa Łapa – od Anny i Czesława Szlachetka z Głogoczowa
2. + Franciszek Polak – od chrześnicy Teresy z Nowego Targu
3. + Marian Dzieża – od rodziny Cyrek
4. + Piotr Tomal – od teściów

07.03. Czwartek

7:00 + Rozalia Sołtys – od siostry Cecylii Oczkowskiej
18:00 + Stanisław Cudak w 1 rocznicę śmierci – od syna Tomasza z rodziną

08.03. Piątek

7:00 Za parafian
18:00 Zbiorowa:
1. Dziękczynna za prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie w urodziny i imieniny
2. + Jerzy Hajduk – od rodziny sąsiadów Podoba
3. + Barbara Polewka – od Jadwigi i Zbigniewa Tyrała z rodziną
4. + Maria Muniak – od Zdzisława i Mariana Zięba z Myślenic

09.03. Sobota

7:00 + Józef Polewka – od wnuka Piotra z rodziną
18:00 + Zbigniew Niechajewicz – od siostry Anny z synem

10.03. Niedziela

7:00 rezerwacja
9:00 + Wiktoria Szlachetka, Józef mąż i Tadeusz Tomal
11:00 + Stanisław Rusznica – od wnuka Wojciecha z rodziną
16:00 rezerwacja

Kalendarium liturgiczne

14.02. Środa Popielcowa
18.02. 1 Niedziela Wielkiego Postu
22.02. Święto Katedry św. Piotra
25.02. 2 Niedziela Wielkiego Postu
3.03. 3 Niedziela Wielkiego Postu
4.03. Święto św. Kazimierza, patrona archidiecezji
10.03. 4 Niedziela Wielkiego Postu

Chrzty

Ewa Cyrek
Alicja Skałba

Pogrzeby

Śp. Paweł Paryła
Śp. Piotr Tomal
Śp. Stanisław Gofron

Biały Kamyk – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Łukasz Czarnik;

Redakcja: Lucyna Bargiel, Andrzej Pawłowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Karolina Korneszczyk-Podoba, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zając, Dawid Grzeszkowicz;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa; Karolina Korneszczyk-Podoba;

zdjęcie na okładce: Posypanie popiołem w XIX-wiecznych Włoszech, Julian Fałat, Popielec, 1881, wikipedia, domena publiczna

Adres: www.bialykamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl;

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADEŚLANYCH TEKSTÓW.

Błogosławieństwo świecami

